

Тодор Балкански /ИБЕ, София/

СЪСТОЯНИЕ И ПРОБЛЕМИ НА БЪЛГАРСКАТА ЕТНОГРАФОНИМИЯ

Етнографонимията е раздел на етнонимията, който изучава етнографските имена, подчинени семантично към един етноним. По същество българската етнографонимия като цяло не е проучвана, в пълнота не е описана, проблемно не е разглеждана. Единични съобщения съществуват само за едно или друго име на /тук условно определените/ християнски групи на българския народ като шопци, мянци, ваяци, торлаци, балканджии и пр., като при тях е преобладавало етнографското описание. Други имена, предимно на помюсюлманчените, погърчените, потуручени-те, поалбанчените групи на нашия народ, са стояли някак встрани от езиковедските проучвания, в резултат на което езиково-историческата информация, записана в тях по същество, всъщност остана неизвестна.

В съобщението се спираме на езиково-семантичните проблеми на такива етнографоними като кумхасановци, торбеши /на помашките групи/, акбани, далии, акряни, читаци, ерлии /на потуручваните групи/, аповци /на поалбанчваните българи/, дангери, кариоти /на погърчваните/, гагаузи, суртучи, българи, славони, маджари /на побългарените групи/ и под. Правим опит за установяване на някои семантични и словообразователни универсали от разволя на българския етнонимичен фонд.
